

[Aksel Larsen.]

for Landbruget, særlig for det store Landbrug, men ikke saa meget for de smaa Husmænd, naar de skal købe deres Foderstoffer i lave Kroner, men et Kronefald eller en Kronenedskæring kommer for Arbejderne og for alle Løntagere til at virke som en Lønforringelse" — Lønforringelse! — „For alle under den sociale Forsorg værende Mennesker, arbejdsløse, Aldersrentenydere og andre, vil Forholdene vanskeliggøres og forværres i meget høj Grad.“

Det er en ledende Artikel, ganske øjensynlig inspireret af Regeringen, fra det danske Socialdemokratis, fra Regeringens Hovedorgan, hvor man siger: Kronenedskæring har den og den Betydning.

Jeg tilføjer her: Saa kunde man anlægge den Betragtning — og der er borgerlige ærede Medlemmer, der i denne Sal gør det i Krogene —, at dette er i hvert Fald noget, der smager af en Gemenhed overfor de arbejdsløse, de gamle, de syge o. s. v.; det havde været mere retfærdigt saa at nøjes med at skære Lønningerne ned og ikke forringe alle disse af den sociale Forsorg afhængige Menneskers Stilling ved Kronenedskæring. Men jeg deler ikke det Synspunkt. Jeg mener, at Lønreduktioner er komplet urimelige, og Kronenedskæring, som rammer saavel Løntagere som arbejdsløse, er et groft Bagholdsangreb paa Arbejderne, og det er Udtryk for, at den siddende Regering, det socialdemokratiske Parti, Fagforeningslederne og ogsaa Venstre, som det fremgik af det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, er klar over, at det ikke vil være muligt i direkte Frontalangreb at naa til den Nedskæring, man vil have.

Regeringen vil sige — ja, maaske ikke her, jeg staar ikke og siger alt dette, fordi jeg i synderlig Grad venter Svar —, jeg regner med, at Regeringspartierne og Regeringen selv forholder sig til denne Debat, som deres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, forholdt sig, der sagde en to-tre beskedne Ord og saa gik ned fra Talerstolen. Naa, hvad skulde han sige! Men jeg ved, at man i hvert Fald i Pressen og andre Steder vil sige: Ja, men der er sørgeligt for de gamle, de syge og de arbejdsløse, for vi faar Socialreformen!

Ja, det faar vi nok at mærke. Jeg har ogsaa tidligere udtalt mig om den, men jeg vil saa have Lov til i hvert Fald at bemærke: Vi har faaet en Fjerdepart af Socialreformen allerede, Arbejdsløshedsloven med hvad dertil hører, og der blev fortalt os overalt, hvor vi kom frem — og det blev ogsaa sagt

paa forskellige Møder, hvor jeg har mødt det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, eller paa Møder, hvor jeg har truffet det ærede Medlem Hr. Lundberg, som er saa sikker paa, at naar Arbejderne skal dømme ham og mig imellem, saa holder de med ham, men ikke desto mindre f. Eks. hos Arbejdsmændene i Nørresundby maatte se, at man enstemmigt vedtog en Resolution, som fordømte Socialdemokratiets Holdning — men altsaa paa disse Møder har de to ærede Medlemmer foreholdt os Kommunisten, at disse Arbejdsløshedslove er saa geniale og saa arbejdervenlige. Det bevises derved, at omtrent alle Arbejdsløsheds-kasser har indført Fortsættelseskasser, og det giver f. Eks. Arbejdsmændene utalte Millioner i Tilskud af forskellig Art.

Vi har dertil svaret: Ja, I kan komme med disse Beregninger; men det praktiske Liv vil meget snart vise, at de ikke holder Stik, at det er noget, I stiller op for at bilde Fagforeningsmedlemmerne noget ind. Og Beviserne er leveret. Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse, der fik de mange Millioner, som indførte disse velsignelsesrige Fortsættelseskasser, hvorefter de arbejdsløse Arbejdsmænd skulde være sikrede for Tid og Evighed, staar nu og mangler den beskedne Sum af mindst 300 000 Kr. ugentlig for at kunne klare de ordinære Understøttelser. Man har henvendt sig til Staten om Laan og har foreløbig faaet bevilget 700 000 Kr., som forudsættes at slaa til for to Uger.

Altsaa, det vil gaa, som vi har sagt: Enten faar man et større Laan, som skal afdrages, nye Ekstrakontingenter, eller ogsaa faar vi Kontingentforhøjelser. Beregningerne fra Delegeretmødet i Arbejdsløsheds-kassen og Beregningerne fra Møderne og i den af det ærede Medlem Hr. Lundberg skrevne Pjece holder naturligvis ikke Stik.

Paa samme Maade gaar det med Socialreformen, som udbasuneres som et nyt ottende Vidunder. Og Arbejderne vil praktisk opdage, naar denne gennemføres, at vi Kommunisten har Ret i vor Kritik af Socialreformen, dens menneskealdergamle, bundreaktionære Principper, dens reaktionære detaljerede Udformning, som vil gøre yderligere Masser af Mennesker politisk retsløse, og som vil sætte en ny Art Lasso-røvere i Gang, nemlig de Statspolitibetjente, som skal indfange de arbejdsløse og hjemløse med Lasso og sende dem paa Tvangs-arbejdsanstalt. Nej, de arbejdsløse og de gamle, de gamle, som oven i Købet faar Pligt til at staa i Sygekasse og betale Kontingent i en Aarrække for at faa Aldersrente, er ikke hjulpet med, at man ved